

من قلب الظلم المتلصم بخيوط القهر
هرسم طريقى حريه خالى م المر
وهعيش جوايا يقين بيقولى
جواكى انسان ظاهر حر
لا يرضى بظلم ولا اهانته
مبدئي خير حريه امانه
وقلب عاشق للحريه
بلاأحزان بلا أسيه
ومهما اتسلسل بقيود
هيعيش كده لحدود
الايام الحلوه أهي جايه
وشمس خيوطها بتتسرب
فى قلب الليل للضهرية

تدفي قلوب سقاعانه
وتعيش حياتها مرضيه
وهفضل انا انسانه
بالحب والخير مليانه
ولأمل بكره عشقانه
ولا عمرى هعيش بالآمر
دى الدنيا غروره وبتغر
وبايدي هتفرح وتسر